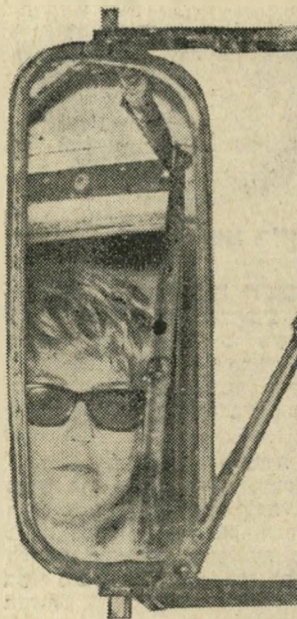

היא בוכה

בשנותיהם בנסע

השיעור הראשון שהם מקבלים אצלה. "ישנם מקרים, שתלמידים בורחים מן מורים אחרים ובאים אלי. אני מבקשת ש לא יספרו לי אצל מי למדו. פשוט לא נעים לי מאותו מורה. אמנם השלום מן משיך להיות שלום, אבל פחות לבבי".

כל תלמידותיה הופכות לבנות בית ב ביתה. היא בוכה כשתלמידה טובה נכשלת בטסט ראשון. ושמתה אינה יודעת גבול בעת הצלחתה. אין אנשים שאינם מחבבים את המורה החברמנית. בשבת מלא בינה במקרים. מספר בעלה: "פתאום אחת באה עם סיר חמין. היא עברה טסט. לא גמרנו איתה, ובא אחר: מזמין לארוחת צהריים. לא מספיק לגמור — בא עוד מישור".

לא רק בני אדם אוהבים את שוש. גם

עולם לא תראי אותי עם שמלה. אינני קונה שמלות", היא אומרת בגאווה. היא מסתפקת במשיחת שפתיה בצבע רודור נמנעת מלבקר במספרה בהשתמשה בתירוך של, חוסר זמן.

התחביב שלה היום מתבטא בהוצאת רשיונות נהיגה לכל סוגי כלי הרכב. כי כספה מצויים רשיונות נהיגה לרכב פרטי, אוטובוס, משאית ומונית. חסר לה עוד רשיון הטיס. היא עברה רק שני שעורי טיסה. רשיון נוסף בו רוצה שוש לנסוף הוא רשיון להנהלה מקצועית. היא רוצה כבר לפתוח בית ספר נהיגה פרטי שלה. "אני הראשונה שיצאתי לשעורים עם קונסטה", היא מתפארת. "כל המורים חשבו שזה רכב חלש שלא מחזיק מעמד.

"אני רק יודעת מהמכונית. ואני שוכחת כל שעבר עלי משך היום. הבית הוא שוב עולם חדש בשבילי", היא מניעה את ראשה הבלונדי ומחייכת.

לחיך זה אצלה בום. "תמיד אני עם חיך על הפנים. תמיד עם מצב רוח טוב. אחרת זה לא יילך!" והיא ממשיכה לחיך גם אחרי שעות העבודה אל שני ילדיה הצעירים לה בקוצר רוח. עוברת על שערי ריהם של מיכל בת ה-11 ושל ישראל בן ה-8 ומתחילה בעבודות הבית.

פעם, היא היתה פקידת בנק. באותה תקופה, היה גם מי שהמריץ אותה לעסוק בדוגמנות. אך שוש העדיפה, לאחר שעות העבודה בבנק, למרר למוסך של בעלה ו לעזור לו בחיקון מכוניות.

היא המשיכה לעבוד כפקידת בנק עוד הרבה שנים. עד שיום אחד פגשה בשלמה כהן, מורה נהיגה מזה 25 שנה. היא שחקה איתו, פינג'פונג על שפת הים. וניצחה. כדרכה בבני אדם, התנגחה מילולית בן גבר המקריח: "אם אתה מורה לנהיגה אז אני יכולה להיות מורה לנהיגה!". אין לד סוכו"ן טען האיש.

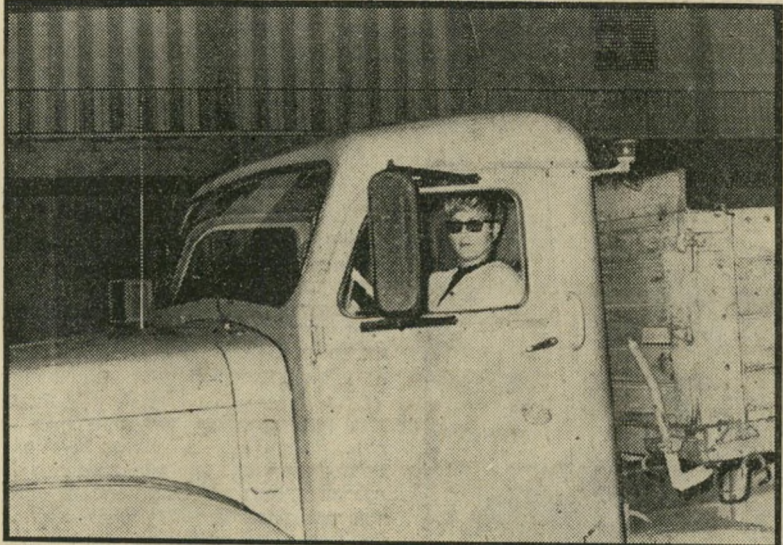
שיש החליטה להוכיח את עצמה. לאחר שלושה ימים כבר ידע המורה הותיק כי נפל בפח. הוא נוכח לדעת עם מי יש לו עסק. שוש הרמתיגית נרשפה לקורס מורי נהיגה שנמשך שבוע חודשים. היא היתה אשה יחידה בן 50 גברים. היא בלטה ביניהם לא רק בעצם היותה אשה. אלא גם בהשגת החומר הנלמד. 50 הגברים לא סיימו את הקורס. היא סיימה.

עם תום הקורס עזבה את עבודתה בכנה והחלה לעסוק בהוראת נהיגה. עצם היותה אשה היווה אטרקציה. ובית הספר הראשון לנהיגה אליו פנתה קלט אותה ברצון.

"אשה מורה בבית ספר נהיגה זה פרי סומת!" היא מסבירה, ומספרת על אופן קבלתה לבית הספר: "נגשתי לבית ספר ל נהיגה בגבעתיים וראיתי פקידה יושבת. שאלתי אותה, מי זה המנהל המקצועי והיא אמרה לי שזה בעלה, והוא במילואים. "אך היא הסבירה לי שאם אני רוצה ללמוד נהיגה, זה לא בעיה. אמרתי לה שלא באתי ללמוד, אלא להודיך. היא קפצה מהמקום. ושאלה בהערצה אם יש לי רשיון. ומש השיבתי אתי לא ללכת ל שום מקום. ושאיבא לעבוד רק אצלם."

עם שירי הכלבה שירי שומרת על שוש מגברים לא מנורת טים. אינה מתירה אף לבעלה לנעת בה.

במשאית שוש היא בעלת רשיון נהיגה במשאית. נוסף לכך היא מחזיקה גם ברשיונות נהיגה באוטובוס ובמונית. איסוף רשיונות הנהיגה הוא התחביב שלה. עתה היא מתכוננת להוציא גם רשיון טיס. ביתיים עברה שני שיעורי טיסה.

הכלבה שירי. היא לא מתירה לגדעון, הי בעל לגעת באשתו. רק יעזו לעשות זאת בנוכחותה של הכלבה, יהיה צפוי לנשיכה הגונה. "היא גידלה אותה מגיל 6 שבועות והלואי שבי היתה מטפלת כמו שהיא מן טפלת בכלבה", אומר הבעל.

בעלי חיים ובני אדם גורמים לאשה הי צעירה רק אושר. היא אוהבת אותם. מי היותה מורת נהיגה, סובבים אותה אנשים משך יום שלם והיא מרגישה כמו דג ב מים. היא אומרת: "אמשיך במקצוע כל זמן שארגיש שאני יכולה, ושאיני אותה שוש כמו שהתחלתי. כמו שיש לי אמביציה להתחיל. אני גם יודעת מהי להפסיק".

היא גם יודעת ליעץ לכל אשה הרוצה להיות מורה לנהיגה, ולהרויח 14 לירות ברוטו בחמישים דקות: "עליך להיות מלאת חיים ולהצטייד בהרבה מלח ופלפל". "אחרת זה לא יילך".

אבל כשנגשו אלי אחרי כחצי שנה ושאלו איך הרכב, ואמרתי: ילי אין בעיות, לא דאמינו. לקחו את המפתח, עשו סיבוב, ועזבו. היום מורי נהיגה מחפשים קונסטה לעבודה, ואין להשיג".

ב ימי שבת, לשם גיוון, היא נוהגת במשאית הגדולה של בעלה או ב קטנוע העומד ליד הבית.

שוש מודה שהמקצוע בו היא עוסקת, גברי למדי. אך מאשרת שלא כל גבר יכול לנהוג כל אוטו ואילו אצלה אין הגבלה. היא נכנסת למכונית יושבת ונוסעת. "היא נוהגת יותר טוב מנהג מקצועי טוב", מעיד עליה בעלה.

אצל שוש שיעור זה שיעור. אין בו שיחות חולין, כל השכנים, המכרים ו הידידים לומדים אצלה נהיגה. ואלה שאינם נמנים על קטגוריה זו, נמנים עליה לאחר

עם שירי הכלבה שירי שומרת על שוש מגברים לא מנורת טים. אינה מתירה אף לבעלה לנעת בה.

היא היתה צריכה להיחלד גבה "אומרים עליה הקולגים שלה. יש לה כוח של אלהים", מטעים אחד מהם ב הדגשה. ואילו היה מפרשת בקריצה שר בבה: "אצלי אין לאוי, אניאל נרתעת מן שום דבר". אמרה ולא נרתעה מלהכנס ל עולמם של גברים, עולם מורי הנהיגה.

שמה שושנה מרינצ'יק אך כולם קוראים לה שוש, כולל זאקו, התוכי המדבר שלה. פרט לו היא מגדלת, בן, בת וכלבה העונה לשם שירי. לה קוראת, הבת השלישית שליו תחילת יום עבודה עבודה זה כניסה ל עולם חדש. ופרוש הדבר לשכוח את כל הסובב אותה. "יש לי טיפוק שאי אפשר ל הגדיר אותו במילים", היא אומרת ואינה חוששת לספר שהוראת נהיגה היא שאלת חיים עבודה. כך שפעם כשבעלה, גדעון, הצליח להשפיע עליה לחזור מלעבוד כי מורה לנהיגה, נדמה היה לה שכל עולמה חרב עליה: "כל היום לא אכלתי. רק עיי שתי סיגריות ושתי קפה". משראה הי בעל האהוב, מה עולל לאשתו, שלח אותה מהבית במהירות לעבודה.

הבית היא יוצאת בשעה שבע בבוקר, ונחזרת אליו בשעה חמש.